

Sygn. akt VII U 320/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2020 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Katarzyna Błażejowska

Protokolant: st. sekr. sądowy Artur Kluskiewicz

po rozpoznaniu w dniu 13 lipca 2020 r. w Bydgoszczy na rozprawie

sprawy M. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania M. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 27 marca 2020 r., nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej prawo do zasiłku chorobowego za okres od 11 lutego 2020 r. do 2 marca 2020 r.

Sędzia Katarzyna Błażejowska

Sygn. akt VII U 320/20

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 marca 2020 r., nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił M. N. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 11 lutego do 2 marca 2020 r. w uzasadnieniu wskazując, że w dniu 17 lutego 2020 r. organ rentowy przeprowadził kontrolę prawidłowości wykorzystywania przez ubezpieczoną zwolnienia lekarskiego seria (...) pod adresem (...)-(...) Ś., ul. (...). Adres ten, jako adres pobytu w trakcie orzeczonej niezdolności do pracy ubezpieczona podała lekarzowi wystawiającemu zwolnienie lekarskie. Ponieważ pracownicy ZUS nie zastali ubezpieczonej pod wskazanym adresem wszczęto postępowanie wyjaśniające, które wykazało, iż faktycznym adresem zamieszkania ubezpieczonej jest ul. (...) w Ś.. Ubezpieczona nie podała tego adresu lekarzowi wystawiającemu zwolnienie i nie poinformowała placówki ZUS o zmianie adresu zamieszkania, a zatem złożone w dniu 26 lutego i 25 marca 2020 r. wyjaśnienia nie zostały uznane za usprawiedliwienie nieobecności w miejscu zamieszkania podczas kontroli prawidłowości wykorzystywania zwolnienia lekarskiego.

Z powyższą decyzją nie zgodziła się ubezpieczona, która wniosła od niej odwołanie. W uzasadnieniu odwołująca podniosła, że w związku z niedawnym zakupem mieszkania w Ś., przy ul. (...) nie zaktualizowała danych adresowych w systemie ZUS, a adres dotychczasowy na zwolnieniu lekarskim został zaczerpnięty z danych aktualnych na dzień wystawienia zwolnienia. Ponadto nie istnieją żadne przesłanki, poza faktem braku osobistego kontaktu w dniu 17

lutego 2020 r. z kontrolującymi, które świadczyłyby o wykorzystywaniu zwolnienia lekarskiego niezgodnie z jego przeznaczeniem. Nie wiadomo, czy kontrolującym ktoś otworzył drzwi i udzielił informacji.

W odpowiedzi na powyższe organ rentowy, działając poprzez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwany Zakład podtrzymał swoją argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

M. N. z powodu stanu zdrowia pozostawała niezdolna do pracy w okresie od 11 lutego 2020 r. do 2 marca 2020 r. na podstawie zwolnienia lekarskiego od pracy, które wystawiono drogą elektroniczną. W zaleceniach lekarskich ubezpieczona nie miała obowiązku leżenia i przebywania cały czas w domu. Adresem ubezpieczonej, wskazanym na zwolnieniu, była ul. (...), (...)-(...) Ś., będący adresem zameldowania. Był to również adres zamieszkania matki ubezpieczonej. Natomiast faktycznym adresem zamieszkania M. N. była ul. (...) w Ś..

W dniu 13 lutego 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. przeprowadził wobec ubezpieczonej kontrolę prawidłowości wykorzystywania zwolnienia lekarskiego od pracy. Pracownicy Oddziału ZUS około godziny 11:25 udali się pod wskazany w zaświadczeniu lekarskim adres – ul. (...), (...)-(...) Ś., jednakże na miejscu nie zastali ubezpieczonej, a tylko jej matkę, która poinformowała kontrolerów o faktycznym adresie zamieszkania M. N.. Fakt ten stwierdzono w protokole z kontroli. W pisemnym oświadczeniu z dnia 25 lutego 2020 r. oraz e-mailu z dnia 25 marca 2020 r. ubezpieczona potwierdziła, że jej faktyczny adres zamieszkania to ul. (...) w Ś. oraz wskazywała, że podczas kontroli przebywała na spacerze, który został zalecony przez lekarza leczącego. Ponadto nie korzystała z zabiegów oraz rehabilitacji oraz nie wykonywała żadnych czynności związanych z prowadzoną działalnością i nie wykonywała innej pracy zarobkowej.

Dowód: zaświadczenie płatnika składek z 10.02.2020 r., notatka/protokół z kontroli ZUS, pisemne wyjaśnienia ubezpieczonej z 25.02.2020 r., e-mail z 25.03.2020 r. – akta rentowe, przesłuchanie ubezpieczonej – k. 11 akt sprawy

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumentację zawartą w aktach sprawy jak i aktach rentowych, których autentyczność oraz wiarygodność nie były między stronami kwestionowane. Ponadto Sąd przeprowadził dowód z przesłuchania ubezpieczonej, któremu nie odmówił wiarygodności.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd ocenił w oparciu o zasady logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego.

Należy zaznaczyć, iż jak słusznie podkreśla się w orzecznictwie, sąd ubezpieczeń społecznych nie ma obowiązku prowadzenia postępowania dowodowego z urzędu, a odrębny charakter postępowania nie wyłącza zasady kontrydiktoryjności w tych sprawach, w tym ciężaru dowodzenia swych twierdzeń przez ubezpieczonego i pozwany organ (por. wyroki SN z dnia 8 stycznia 2008 r., I UK 193/07, Lex nr 447681; z dnia 8 lipca 2008 r., II UK 344/07, Lex nr 497701; z dnia 11 lutego 2011 r., II UK 269/10, Lex nr 794791 i z dnia 9 sierpnia 2011 r., I UK 52/11, Lex nr 1084706). W niniejszej sprawie to na pozwanym spoczywał obowiązek wykazania okoliczności, z których wywodził korzystne dla siebie skutki prawne. Między stronami zasadniczo bezspornym był fakt, iż ubezpieczona przebywała na zwolnieniu lekarskim z tytułu niezdolności do pracy, a pobyt ten miał miejsce pod innym adresem niż wskazany w zaświadczeniu lekarskim.

Spornym natomiast okazała się ocena prawna, czy w związku nieobecnością ubezpieczonej w miejscu wskazanym przez lekarza wystawiającego zaświadczenie, jako miejsce pobytu, podczas gdy ubezpieczony przebywając w innym miejscu, może zostać pozbawiony prawa do zasiłku chorobowego.

Na wstępie wskazać należy, iż zgodnie z art. 6 ust 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r., poz. 645, dalej: ustawa zasiłkowa) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

Ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia (art. 17 ust. 1 ustawy). Nie budzi wątpliwości, że prawo do tego świadczenia podlega utracie w przypadku wystąpienia jednej z dwóch niezależnych przesłanek określonych w cytowanym przepisie, a więc wykonywania pracy zarobkowej w okresie orzeczonej niezdolności do pracy lub wykorzystywania zwolnienia od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia.

Sąd nie kwestionuje faktu, iż prawidłowość orzekania o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby oraz wystawiania zaświadczeń lekarskich podlega kontroli. Możliwość taką dają organom rentowym dyspozycja art. 59 ust. 1 ustawy zasiłkowej. Niemniej ten sam przepis wskazuje, iż w celu kontroli lekarz orzecznik ZUS może przeprowadzić badanie lekarskie ubezpieczonego w miejscu jego pobytu (art. 59 ust 3 pkt 1 lit b). Organ rentowy wywiódł z faktu, iż ubezpieczona zamieszkuje pod innym adresem, niż wskazany w zaświadczeniu lekarskim, nieuprawniony wniosek, że korzysta ze zwolnienia lekarskiego w sposób niezgodny z jego przeznaczeniem. W ocenie Sądu, organ rentowy w żaden sposób nie wykazał tej zależności. ZUS swoją argumentację opierał na braku stosownego zawiadomienia organu przez ubezpieczoną o zmianie miejsca zamieszkania, a jednocześnie nie wykazał, w jaki sposób ubezpieczona, w okresie orzeczonej niezdolności do pracy, wykorzystwała zwolnienie lekarskie niezgodnie z jego celem. Ubezpieczona konsekwentnie wskazywała, zarówno w postępowaniu przed organem rentowym, jak i przed sądem, iż w okresie orzeczonej niezdolności nie wykonywała żadnej czynności związanej z pracą zarobkową. Nie ulega wątpliwości, iż adres wskazany w zaświadczeniach lekarskich znajdujących się w aktach rentowych jest niezgodny z faktycznym adresem odwołującej. Zaświadczenie lekarskie, które podlegało kontroli, zostało wystawione z podaniem adresu, pod którym ubezpieczona zamieszkiwała wcześniej i okoliczność ta nie była przez strony kwestionowana. Sąd w tym zakresie podziela stanowisko wyrażone przez judykaturę wskazujące, iż niewskazanie na zaświadczeniu lekarskim prawidłowego adresu przez odwołującego nie może być interpretowane, jako wykorzystanie zwolnienia lekarskiego niezgodnie z jego przeznaczeniem, bowiem nie stanowi to zachowania, które w jakikolwiek sposób mogłoby mieć związek ze zdrowotnymi przesłankami udzielenia takiego zwolnienia, ani tym bardziej rodzić podejrzenia, co do rzeczywistego stanu zdrowia ubezpieczonego (wyrok SR dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 18 września 2013 r., VI U 88/13, Lex nr 1914943).

W konsekwencji, mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, iż ubezpieczona ma prawo do zasiłku chorobowego w okresie od 11 lutego 2020 do 2 marca 2020 r. o czym Sąd, na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy zasiłkowej i art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji wyroku.

SSR Katarzyna Błażejowska